

## விசுவாசிக்கப் போராடுதல்

### படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #42

VIII. இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், தரிசனங்கள் மற்றும் பரத்துக்கேறுதல் (தொடர்ச்சி).

A. ஞாயிற்றுக்கிழமை: இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாள் (தொடர்ச்சி).

1. வெறுமையான கல்லறை (தொடர்ச்சி).
  - b. இரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் வெறுமையான கல்லறையும் (லூக். 24:12; யோவா. 20:1-10; லூக். 24:24ஐக் காணவும்).
2. முதல் தரிசனம்: மகதலேனா மரியாளுக்கு (மாற். 16:9-11; யோவா. 20:11-18; லூக். 24:10ஐக் காணவும்).
3. இரண்டாம் தரிசனம்: மற்ற பெண்களுக்கு (மத். 28:9-11அ; வ. 1, 5-8ஐக் காணவும்).
4. ஒரு அறிக்கையும் ஒரு பொய்யும் (மத். 28:11-15).
5. மூன்றாம் தரிசனம்: பேதுருவுக்கு (1 கொரி. 15:5; லூக். 24:34ஐக் காணவும்).
6. நான்காம் தரிசனம்: கிலேயோப்பாவுக்கும் இன்னொருவருக்கும் (மாற். 16:12, 13; லூக். 24:13-35).

### அறிமுகம்

நீங்கள், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் ஒன்றை விசுவாசிக்க - உண்மையிலேயே விசுவாசிக்க - எப்போதாவது, போராடியிருக்கின்றீர்களா?<sup>1</sup> எடுத்துக்காட்டாக, உங்கள் வாழ்வில் ஒவ்வொரு விஷயமும் தவறாகிப் போவதாகக் காணப்படுகையில், நிறைவாகத் தேவன் "சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதற்கு" காரணமாக்குவார் (ரோமர் 8:28) என்று விசுவாசிப்பதைக் கடினமானதாக உணருகின்றீர்களா? தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் நம்மில் சிலர் கொண்டுள்ள அதே பிரச்சனையை இயேசுவின் சீஷர்களும் கொண்டிருந்தனர். கிறிஸ்து தமது சீஷர்களிடத்தில், தாம் மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்தெழுப்போவதாகக் கூறியிருந்தார் (மாற். 8:31; 9:31), ஆனால் அவர்கள் அவரது வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை (மாற். 9:32; யோவா. 20:9ஐக் காணவும்). அவற்றை மிகவும் குறைவாகவே அவர்கள் விசுவாசித்தனர். இந்தப் பாடத்தில்<sup>2</sup> நாம், கர்த்தருடைய சீஷர்கள், அவர் உண்மையிலேயே மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்திருந்தார் என்பதை விசுவாசிக்கப் போராடியதைக் காண்போம்.

## கல்லறையில்

(லூக். 24:12; யோவா. 20:1-10)

நமது முந்திய பாடத்தின் முடிவில் நாம், வாரத்தின் முதல் நாளின் அதிகாலையில் கல்லறைக்குச் சென்ற பெண்களின் வரலாற்றைக் கண்டிருந்தோம் (மத். 28:1-8; மாற். 16:1-8; லூக். 24:1-11). அவர்களில் மகதலேனா மரியாளும் இருந்தாள் (மத். 28:1; மாற். 16:1). ஏதோ ஒரு வேளையில், அவள் மற்ற பெண்களிடமிருந்து பிரிந்து சென்றாள். அவள், அவர்களுக்கு முன்பாகக் கல்லறைக்குச் சென்று, அவர்கள் வந்து சேர்வதற்கு முன்பாக அங்கிருந்து புறப்பட்டிருக்கலாம்.<sup>3</sup> அவர்கள் கல்லறைக்கு வந்து சேர்ந்த போது, அவள் அங்கு இருந்திருந்தால், ஒருவேளை அவள் அவர்களை அங்கேயே தங்கியிருக்கச் செய்து அவள் உதவிக்காக ஓடியிருக்கலாம்.

எவ்வகையிலும், அவள் அந்தப் புதைக்குமிடத்திற்குச் சென்று சேர்ந்த போது, அவள் "... கல் எடுத்துப்போடப்பட்டிருக்கக் கண்டாள்" (யோவா. 20:1). கல்லறைக்குள் சென்று பார்க்கத் தாமதியாமல், மிக மோசமானவற்றை யூகித்துக் கொண்ட அவள், பேதுருவையும் யோவானையும் காண்பதற்கு ஓடினாள் (யோவா. 20:2அ).<sup>4</sup> அவர்களிடத்தில் அவள், "கர்த்தரைக் கல்லறையிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், அவரை வைத்த இடம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை" என்று கூறினாள் (யோவா. 20:2ஆ).

கலக்கமடைந்த பேதுருவும் யோவானும் தோட்டத்திற்கு ஓடினார்கள் (யோவா. 20:3, 4அ; லூக். 24:12அ). ஒருவேளை இளையவராக இருந்திருக்கக் கூடிய யோவான், "பேதுருவைப் பார்க்கிலும் ... துரிதமாய் ஓடி, முந்திக் கல்லறையினிடத்தில் வந்து" (யோவா. 20:4ஆ; வ. 8அ-வைக் காணவும்). பெண்கள் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்பே இவ்விரு மனிதர்களும் அங்கே வந்தனர் என்பது தெளிவு (மத். 28:8; லூக். 24:9ஐக் காணவும்).

யோவான் கல்லறைக்குள் குனிந்து உற்றுப் பார்த்தான் (யோவா. 20:5அ). அவன், இயேசுவின் சரீரம் இருந்த இடத்தில் "சீலைகள் கிடக்கிறதைக்" கண்டான், ஆனாலும் "அவன் உள்ளே போகவில்லை" (யோவா. 20:5ஆ). அவருக்குப் பின்னால் பேதுரு வந்து (யோவா. 20:6அ), தமது வழக்கமான கட்டுக்கடங்காத் தன்மையுடன் கல்லறைக்குள் பிரவேசித்தான். "சீலைகள் கிடக்கிறதையும், அவருடைய தலையில் சுற்றியிருந்த சீலை மற்றச் சீலைகளுடனே வைத்திராமல் தனியே ஒரு இடத்திலே சுருட்டி வைத்திருக்கிறதையும் கண்டான்" (யோவா. 20:6ஆ, 7; லூக். 24:12ஆ-வைக் காணவும்).<sup>5</sup>

பேதுருவின் தைரியத்தினால் ஊக்கப்படுத்தப்பட்ட யோவான், அவரைப் பின்பற்றிக் கல்லறைக்குள் சென்றான், அவன் சீலைகளைக் கண்ட போது, "விசுவாசித்தான்" (யோவா. 20:8). வெறுமையான கல்லறையில் நேர்த்தியாகச் சுருட்டி வைக்கப்பட்ட துணிகள் விசுவாசத்தை உண்டாக்கிற்று என்பதைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? ஒருபுறத்தில், நண்பர்கள் இயேசுவின் உடலை இன்னொரு புதைக்கும் இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றிருந்தால், அவர்கள் பிணத்தைச் சுற்றும் துணிகளை நீக்கியிருக்க மாட்டார்கள். இன்னொரு புறத்தில், கல்லறைத் திருடர்கள் அந்த உடலைத்

திருடிச் சென்றிருந்தால், அவர்கள் அந்தத் துணிகளை அகற்றுவதற்கு நேரம் எடுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அந்தத் துணிகளை நேர்த்தியாக மடித்து வைப்பதற்கும் தலையில் சுற்றியிருந்த துணியைத் தனியே எடுத்து வைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகவே நேரம் கிடைத்திருக்காது. கல்லறைத் துணிகள் இருந்த நிலைக்கு, கிறிஸ்து தாமே ஏதோ ஒரு வகையில் அவற்றை விட்டுச் சென்றார் என்பதே தர்க்கரீதியான ஒரே விளக்கமாக இருந்தது. அவர் உயிருடன் இருக்க வேண்டும்!

பிணத்தை மூடியிருந்த துணிகள் முறையாக வைக்கப்பட்டிருந்தது யோவானின் விசுவாசத்திற்கு ஒரு காரணியாக இருந்தது என்று பல எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். இயேசு, பூட்டியிருந்த கதவு களிநூடே பிற்பாடு “கடந்து சென்றது” போல் அவர், துணிகள் மற்றும் பரிமள வர்க்கங்கள் ஆகியவற்றினூடே “கடந்து சென்றிருந்தார்” என்றால்,<sup>6</sup> கல்லறைத் துணிகள் பின்வருமாறு கிடந்திருக்க வேண்டும்:

அவைகள் பட்டாம்பூச்சியானது சூரிய ஒளியில் தனது பிரகாசமான பயணத்தைத் தொடங்குகையில் விட்டுப்போன உலர்ந்து சுருங்கி, உடைந்துபோன, கூட்டுப்புழுவின கூடுபோல் இருந்திருக்க வேண்டும் ... அல்லது, மிகச் சரியாகக் கூறுவதென்றால், கையிலிருந்து உருவப் பட்ட கையுறைபோல, இன்னமும் அதில் கையின் அடையாளமாக விரல்களின் தடம் நிலைத்திருத்தல் போல இருந்திருக்க வேண்டும்.<sup>7</sup>

இருப்பினும், இந்த வேளையில் இன்னமும் யோவானின் விசுவாசம் மாறுதலுக்கு உட்பட்டதாக மற்றும் முழுமையடையாததாகவே இருந்தது. இந்த விஷயத்திற்கு நாம், “விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவிசெய்யும்” என்று கதறிய (மாற். 9:24) தகப்பனின் இணைவு ஒன்றைத் தரவழைக்கலாம். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு யோவான், “அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கவேண்டும் என்கிற வேத வாக்கியத்தை அவர்கள் [அவரும் பேதுருவும்] அறியாதிருந்தார்கள்” என்று எழுதினார் (யோவா. 20:9). அவ்விரு மனிதர்களும் “தங்களுடைய இடத்திற்கு” திரும்பிச் செல்லுகையில் (யோவா. 20:10), யோவான் ஓரளவுக்கு “விசுவாசித்தான்” (யோவா. 20:8), அதே வேளையில் பேதுரு “சம்பவித்ததைக் குறித்துத் தன்னில்” ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டுபோனான் (லூக். 24:12இ).<sup>8</sup> இருந்த போதிலும், இது கர்த்தர் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார் என்று அவரே செய்த வாக்குத்தத்தின் நிறைவேற்றம் என்று அவர்கள் [இந்த வேளையில்] முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை.<sup>9</sup>

**தோட்டத்தில் (மாற். 16:9-11;**

**யோவா. 20:11-18; லூக். 24:10ஐக் காணவும்)**

மகதலேனா மரியாள் கல்லறைக்குத் திரும்பி வந்தபோது, அவள் அநேகமாகப் பேதுரு மற்றும் யோவான் ஆகியோருடன் மற்ற பெண்களும் அங்கிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருக்கலாம் - ஆனால் எல்லாரும் போயிருந்தனர். அவள், “கல்லறையினருகே வெளியே நின்று அழுது

கொண்டிருந்தாள்” (யோவா. 20:11அ), தனது நண்பரின் இழப்பிற்காகவும், அவரது உடலை அபிஷேகம் செய்யத் தனக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு முன்பு யாரோ ஒருவர் வந்து அதை எடுத்துக்கொண்டு போயிருந்ததற்காகவும் அவள் அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

மரியாள், தான் கல்லறையைச் சரியாக ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லையோ என்று நினைத்திருக்கலாம். அவள், “குனிந்து கல்லறைக்குள்ளே பார்த்து, இயேசுவின் சரீரம் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலே வெள்ளடை தரித்தவர்களாய் இரண்டு தூதர்கள், தலைமாட்டில் ஒருவனும் கால்மாட்டில் ஒருவனுமாக உட்கார்ந்திருக்கிறதைக் கண்டாள்” (யோவா. 20:11ஆ, 12).<sup>10</sup> “கிறிஸ்துவின் கல்லறையானது புதிய கிருபாசனம் போலக் காட்சியளிக்கும்படி, அந்தத் தூதர்கள், உடன்படிக்கைப் பேழையின் மீதிருந்த கேருபீன் களைப்போல் வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.”<sup>11</sup> வானகதூதர்கள் மரியாளிடத்தில், “ஸ்திரீயே, ஏன் அழுகிறாய்?” என்று கேட்டனர் (யோவா. 20:13அ). அதற்கு அவள், “என் ஆண்டவரை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், அவரை வைத்த இடம் எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று பதில் அளித்தாள் (யோவா. 20:13ஆ).

அந்த வேளையில், மரியாள் “பின்னாகத்திரும்பி, இயேசு நிற்கிறதைக் கண்டாள்” (யோவா. 20:14அ). மாற்கு 16:9ன்படி, இது இயேசு உயிர்த்தபின் கொடுத்த முதல் தரிசனமாக இருந்தது. முதலில் மரியாள், “அவரை இயேசு என்று அறியாதிருந்தாள்” (யோவா. 20:14ஆ). அவள் ஏன் அவரை உடனடியாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளவில்லை என்று நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரிவதில்லை. ஒருவேளை அவரது உயிர்த்தெழுந்த சரீரத்தில் நுட்பமான மாற்றங்கள் இருந்திருக்கலாம்.<sup>12</sup> ஒருவேளை அவர் தோட்டத்தில் நிற்பதைக் காணும்படி அவள் எதிர்பார்த்திராத காரணத்தினால் அவரை அறியாதிருக்கலாம்.<sup>13</sup>

“இயேசு அவளைப் பார்த்து: ‘ஸ்திரீயே, ஏன் அழுகிறாய், யாரைத் தேடுகிறாய்?’ என்றார். அவள், அவரைத் தோட்டக்காரனென்று<sup>14</sup> எண்ணி: ‘ஐயா, நீர் அவரை எடுத்துக்கொண்டு போனதுண்டானால், அவரை வைத்த இடத்தை எனக்குச் சொல்லும், நான் போய் அவரை எடுத்துக்கொள்வேன்’ என்றாள்” (யோவா. 20:15). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால் அவள், “நான் அவரது உடலைக் கண்ணியமாக அடக்கம்பண்ண விரும்புகின்றேன்” என்று அவள் கூறினாள். அவள் அநேகமாகக் கிறிஸ்துவின் மற்ற நண்பர்களுடைய உதவியை ஈடுபடுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கலாம்.

இயேசு அவளது பெயரைச் சொல்லி அழைத்ததின்மூலம் அவளது குழப்பத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்: “மரியாளே!” (யோவா. 20:16அ). அவரது உதடுகளில் தனது பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில், அவர் யாரென்று நிறைவாக அவள் அறிந்துகொண்டாள். உணர்வுப் பெருக்குடன் அவரிடமாய்த் திரும்பிய மரியாள், “எபிரெய மொழியில் ‘ரபூனி!’ என்றாள்; அதற்குப் போதகர் என்று அர்த்தமாம்” (யோவா. 20:16ஆ).

ஒருவேளை அந்த வேளையில் அவள், பிற்பாடு மற்ற பெண்கள் செய்தது போலவே (மத். 28:9), அவரது பாதங்களில் வீழ்ந்திருக்கலாம். “உம்மை நான் மீண்டும் இழந்துபோகப் போவதில்லை!” என்று கூறுவது

போல் அவள் இயேசுவைப் பற்றிக்கொள்ளச் சென்றாள் என்பது தெளிவு. கிறிஸ்து அவளிடம், “என்னைத் தொடாதே,<sup>15</sup> நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை”<sup>16</sup> என்று கூறினார் (யோவா. 20:17அ). கர்த்தரை அவள் மீண்டும் அடுத்த ஒரு சில வாரங்களின்போது காண்பாள் எனவே அவள் அவரைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டுவதில்லை என்று அவர் அவளுக்கு உறுதிப்படுத்தியிருக்கலாம். மேலும் அவர் அவளிடத்தில், தம்மை அவள் எவ்வளவுதான் பற்றிக்கொண்டாலும், காலம் வருகிறபோது தமது பிதாவினிடத்தில் தாம் ஏறிச் செல்லுவதைத் தடை செய்ய இயலாது என்று தகவல் தெரிவித்திருக்கலாம்.<sup>17</sup>

அவர் அவளிடத்தில் பின்வரும் கட்டளையைக் கொடுத்தார்: “நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப்<sup>18</sup> போய், ‘நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன்’ என்று அவர்களுக்குச் சொல்லு”<sup>19</sup> (யோவா. 20:17ஆ). அவர், தாம் உயிரோடு இருப்பதை அவர்களுக்குக் கூறும்படி அவளிடத்தில் அறிவுறுத்தவில்லை (அதை அவள் கூறுவாள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் [யோவா. 20:18]); மாறாக, தாம் தமது பிதாவினிடத்தில் ஏறிச் செல்லத் தயாராக இருப்பதாக அவர்களிடத்தில் கூறும்படி அவர் அவர்களுக்குக் கூறினார். அப்போஸ்தலர்களிடம் அவர் நிகழ்த்திய கடைசி உரையின் போது, அவர் தமது பிதாவினிடத்திற்கு திரும்புதல் என்பதே பிரதானமான கருத்துப் பொருளாக இருந்தபடியால் (யோவா. 14:2-4, 12, 28; 16:5, 7, 10, 28) ஒருவேளை அவர் இவ்வார்த்தைகள் அவளது செய்தியை அதிகாரத்து வப்படுத்தும் என்று அவர் நோக்கங்கொண்டிருக்கலாம்.

மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், “அவள் புறப்பட்டு, அவரோடேகூட இருந்தவர்கள் துக்கப்பட்டு அழுதுகொண்டிருக்கையில், அவர்களிடத்தில் போய், அந்தச் செய்தியை அறிவித்தாள்” (மாற். 16:10; லூக். 24:10ஐக் காணவும்<sup>20</sup>). அவர்களிடத்தில் அவள், “நான் கர்த்தரைக் கண்டேன்” என்று சொல்லி, அவர்களிடத்தில் கூறும்படிக் கர்த்தர் அவளிடம் கொடுத்திருந்த வார்த்தைகளைத் திரும்பக் கூறியபோது (யோவா. 20:18) அவளது குரலில் உணர்வெழுச்சியை நான் ஏறக்குறையக் கேட்கமுடிகிறது. இருப்பினும் அவர்கள் அவள் கூறியதை நம்ப மறுத்துவிட்டனர் (மாற். 16:11).

### வழியில் (மத். 28:9-11அ)

மற்ற பெண்கள் “வழியில் போகையில்” அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து இரண்டாம் முறை தரிசனமானார் (மத். 28:11). நமது முந்திய பாடம் முடிவடைந்தபோது, பெண்கள் மகா சந்தோஷத்துடன் கல்லறையை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்று, தூதனுடைய வார்த்தைகளை இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு அறிவிப்பதற்காக ஓடிச் சென்றிருந்தார்கள் (மத். 28:8; லூக். 24:9, 10, 22, 23ஐக் காணவும்). இருப்பினும் சீஷர்களுக்கு அவர்களின் செய்தியானது, “வீண்பேச்சாகத் தோன்றினதினால், அவர்கள் இவர்களை நம்பவில்லை” (லூக். 24:11).

சீஷர்களிடத்திற்கு செல்லும்போது அல்லது சீஷர்களிடத்திலிருந்து

வரும்போது அவர்களின் பயணத்தின்போது,<sup>21</sup> “இயேசு தாமே அவர்களுக்கு [பெண்களுக்கு] எதிர்ப்பட்டு: ‘வாழ்க’ என்றார்” (மத். 28:9ஆ). அவர்கள் கிட்டவந்து, “அவர் பாதங்களைத் தழுவி, அவரைப் பணிந்துகொண்டார் கள்” (மத். 28:9ஆ). இயேசு அவர்களை நோக்கி: “பயப்படாதிருங்கள்” என்றார் (மத். 28:10ஆ). அவருடைய சகோதரர்களை அவர் கலிலேயாவில் சந்திப்பதைப் பற்றி தூதன் சொன்னதையே அவர் மறுபடியும் சொன்னார் (மத். 28:10ஆ).<sup>22</sup>

### நகரத்தில் (மத். 28:11-15)

கிறிஸ்து பெண்களுக்குத் தரிசனமான வேளையில், “[கல்லறையில் இருந்த] காவல்சேவகரில் சிலர் நகரத்துக்குள்ளே வந்து, நடந்த யாவற்றையும் பிரதான ஆசாரியருக்கு அறிவித்தார்கள்” (மத். 28:11ஆ).<sup>23</sup> அவர்கள், “ஏய், பூமியதிர்ச்சிகள், தூதர்கள் மற்றும் மாயமாய்ப்போன ஒரு சரீரம் ஆகியவை பற்றி யாரும் எங்களை எச்சரிக்கவில்லையே!” என்று முறையிட்டதை என்னால் ஏறக்குறையக் கேட்கமுடிகிறது.

இப்போதாவது யூதத் தலைவர்கள், இயேசு தாம் மேசியாவாக இருந்ததாக உரிமைகோரியதை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர் என்று நாம் நினைக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, (நவீனச் சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்துவதென்றால்) “சேதத்தைக் கட்டுப்படுத்தும்” என்பதுதான் அவர்களின் ஒரே கவலையாக இருந்தது. தங்களால் இயன்ற அளவுக்குக் கல்லறையைப் பத்திரப்படுத்த அவர்கள் முயற்சி செய்திருந்தபோதிலும் (மத். 27:65), அது இப்போது வெறுமையாயிருந்தது. அப்படிப்பட்டது அவர்களுக்குச் சங்கடமானதாக இருந்தது. எவரொருவரும் அதற்குள் சென்று கண்ணோக்க முடியும். இயேசுவின் சரீரம் அங்கில்லாததற்கு அவர்களால் எந்த விளக்கம் கொடுப்பது சாத்தியமானதாக இருந்தது?<sup>24</sup>

கடைசியில் அவர்கள், இயேசுவின் சீஷர்கள் வந்து சரீரத்தைக் களவாடிக் கொண்டு சென்று விட்டதாக ஒரு வதந்தியைத் தொடங்கி வைப்பதென்று முடிவுசெய்தனர். பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் “சேவகருக்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து, “நாங்கள் நித்திரை பண்ணுகையில், அவனுடைய சீஷர்கள் இராத்திரியிலே வந்து, அவனைக் களவாய்க் கொண்டுபோய் விட்டார்கள்’ என்று சொல்லுங்கள்”’ என்றனர் (மத். 28:12, 13). அது அன்றைக்கும் ஒரு ஏளனத்திற்குரிய கதையாக இருந்தது, அது இன்றைக்கும் ஒரு ஏளனத்திற்குரிய கதையாக உள்ளது. இராபர்ட் தாமஸ் மற்றும் ஸ்டேன்லீ குன்ட்ரீ ஆகியோர் இதனைப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தினர்:

சனதெரீன் சங்கத்தாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்தக் கதையின் கோமாளித்தனமானது ... சமீபத்திய நிகழ்வுகளால் துரத்தப்பட்டிருந்த அவர்களின் ஆழ்ந்த வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. கனத்த கல்லை கல்லறையில் இருந்து சீஷர்கள் நீக்கிப்போட்டிருந்தால், காவல் சேவகர்களில் ஒருவரையாவது எழுப்பும் அளவுக்கு அது போதிய

சத்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும். மற்றும், காவல் சேவகர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தால், சீஷர்கள்தான் கல்லறைத் திருடர்கள் என்று அவர்களால் எப்படி அறிய முடிந்தது?<sup>25</sup>

காவல் சேவகர்கள், காவல் செய்கையில் தூங்குதல் என்பது தங்களுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்படக் கூடிய செயலாகும் என்று யூத அலுவலர்களுக்கு நினைவூட்டியிருக்கக் கூடும் (அப். 12:18, 19; 16:27ஐக் காணவும்). இருப்பினும் தலைவர்கள் அந்த மனிதர்களிடத்தில், "... இது தேசாதிபதிக்குக் கேள்வியானால், நாங்கள் அவரைச் சம்மதப்படுத்தி, உங்களைத் தப்பிவிடோம்" என்று உறுதிப்படுத்தினார்கள் (மத். 28:14).

அந்த உறுதிப்பாட்டைப் பெற்றுக்கொண்ட காவல் சேவகர்கள், "பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தங்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டபடியே செய்தார்கள்" (வ. 15அ). "பாடமானது குறுகியதாக, எளியதாக இருந்தது, பலனானது பெரியதாக, விரும்பத்தக்கதாக இருந்தது."<sup>26</sup> ரிச்சர்டு ரோஜர்ஸ் அவர்கள், "அதே பொய்யானது இன்றைய நாட்களில் கட்டணம் எதுவும் பெற்றுக்கொள்ளாமலேயே கூறப்படுகிறது" என்று கோணலான புன்முறுவலுடன் குறிப்பிட்டார்.<sup>27</sup>

"இந்தப் பேச்சு யூதருக்குள்ளே இந்நாள் வரைக்கும் பிரசித்தமாயிருக்கிறது" என்று கூடுதலாகக் குறிப்பிட்டார் (வ. 15ஆ) - இந்தக் காலம் 60களின் முந்திய பகுதியாக இருந்திருக்கும். "ஜஸ்டின் மார்ட்டியர் அவர்கள் டைஃபோ என்பவருடன் நிகழ்த்திய உரையாடல் என்பதாக கி.பி. 170ம் ஆண்டுவாக்கில் அவரே எழுதிய குறிப்பில், யூதர்கள் இந்தக் கதையை ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் விசேஷித்த செய்தியாளர்களை அனுப்பிய வழிமுறையில் பரவச் செய்தனர் என்று கூறுகின்றார்."<sup>28</sup>

இது வெறுமையான கல்லறைக்கு "விளக்கம் தந்த" முதல் முயற்சியாக இருந்தது. "இருபது நூற்றாண்டுகளாக, வெறுமையான கல்லறைக்கு விளக்கம் தருவதற்கான முயற்சிகள் முன்வந்து கொண்டுள்ளன, இவை யாவும் இந்தத் தொடக்க காலக் கதையைப் போன்றே வீணானவைகளாயின. தேவன் இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார் என்பதே வெறுமையான கல்லறைக்கு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிற ஒரே விளக்கமாக உள்ளது."<sup>29</sup>

## அறியப்படாத ஒரு இடம்

### (1 கொரி. 15:5அ; லூக். 24:34ஐக் காணவும்)

அடுத்ததாக இயேசு, அநேகமாக - கல்லறையில் கண்டதைப் பற்றி இன்னும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருந்த - பேதுருவுக்குத் தரிசனமானார் (லூக். 24:12). கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தபின் கொடுத்த தரிசனங்கள் பற்றிப் பவுல் பட்டியலிட்டபோது, முதலில் "அவர் கேபாவுக்குத் தரிசனமானார்" என்று குறிப்பிட்டார் (1 கொரி. 15:5அ). இந்தப் பாடத்தின் அடுத்த பகுதியில் சீஷர்கள், "கர்த்தர் மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுந்து சீமோனுக்குத் தரிசனமானார்" (லூக். 24:34) என்று கூறியதைப் பற்றி நாம் கற்போம்.

இருப்பினும், இந்தத் தரிசனம் பற்றிய விவரங்கள் நமக்கு இல்லை. “இது வேதாகமத்தில் கூறப்படாத மாபெரும் வரலாறுகளில் ஒன்றாக உள்ளது: தம்மை [கிறிஸ்துவை] மறுத்தலித்திருந்தவருக்கு ஒரு விசேஷித்த தரிசனம்!”<sup>30</sup> ஜான் கார்ட்டர் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர் சீமோன் பேதுருவுக்கு தரிசனமானபோது என்ன நடந்தது என்பதை அவர் [பேதுரு] யாரிடமாவது கூறியிருந்தால் ..., அதைப் பற்றிய பதிவேடு ஒன்றும் நமக்கில்லை. அந்த அனுபவம் அவரைப் பொறுத்தமட்டில் அதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாத அளவுக்கு பரிசுத்தமானதாக இருந்திருக்கலாம், மற்றும் அந்தச் சந்திப்பின்மீது மூடப்பட்டுள்ள திரையை இழுத்துவிட நாம் முயற்சி செய்யா திருப்பதே நல்லது. இருப்பினும், மனங்கசந்திருந்த அந்தச் சீஷனை அப்போஸ்தலர்களின் மத்தியில் தனது இடத்தை மீண்டும் மேற் கொள்ளும்படிக்கும், அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்று மற்றவர்களுடன் சேர்ந்துகொள்ளும்படிக்கும் இயேசு உற்சாக மூட்டாது இருந்திருப்பாரா என்று நான் ஆச்சரியப்படுகின்றேன். சற்றுப் பிற்பாடு அவர்களுக்கு இயேசு தரிசனமானபோது, அவர்களுடன் அவர் [பேதுரு] இருந்திருந்ததாகக் காணப்படுகின்றார்.<sup>31</sup>

## சாலையில்

(மாற். 16:12, 13; லூக். 24:13-35)

இயேசு மரித்தோரில் இருந்து எழுந்த அந்த நாளில் குறைந்தது இன்னும் ஒரு தரிசனமாவது நிகழ்ந்திருந்தது.<sup>32</sup> அவர், “அன்றையத்தினமே [பெண்கள் கல்லறைக்குச் சென்றிருந்த அதே நாளில்; லூக். 24:1] ... எருசலேமுக்கு ஏழு அல்லது எட்டு மைல் தூரமான எம்மாவு என்னும் கிராமத்துக்குப் போன”<sup>33</sup> இரண்டு சீஷர்களுக்குத் தரிசனமானார் (லூக். 24:13; மாற். 16:12ஐக் காணவும்). அந்த சீஷர்களில் ஒருவர் பெயர் கிலேயோப்பா என்பதாகும் (லூக். 24:18); இன்னொருவரின் அடையாளம் பற்றி நாம் நிச்சயப்படுத்த முடிவதில்லை.<sup>34</sup> இவ்விருவருக்கும் கிறிஸ்து தரிசனமான நிகழ்ச்சி வேறு எந்தத் தரிசனத்தை விடவும் மிகவும் முழுவதுமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிலேயோப்பாவும் அவரது துணையாளியும் எருசலேமில் நடைபெற்றிருந்தவற்றைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டே சென்றதாக லூக்கா 24 நமக்குக் கூறுகிறது (வ. 14). கிறிஸ்து அவர்களுடன்கூட நடக்கத் தொடங்கினார் (வ. 15), “ஆனாலும் அவரை அறியாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது” (வ. 16). ஒருவேளை அவர்கள் இயேசுவை அறியாதபடி தேவன் அவர்களைத் தடைசெய்திருக்கலாம்; ஒருவேளை துக்கமானது அவர்களின் கண்கள் பார்க்கக் கூடாதபடி செய்திருக்கலாம் (வ. 17ஆ).

அவர்கள் கலந்துரையாடியது என்ன என்று கிறிஸ்து கேட்டார் (வ. 17ஆ). வெறுமையான கல்லறையைக் கண்டிருந்தவர்கள் அறிவித்தது (வ. 22-24) உட்பட, கடந்த மூன்று நாட்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றிக்



கிலேயோப்பா விமர்சித்தார் (வ. 18-20). அவர், “அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டிரட்சிப்பவர்”<sup>35</sup> என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம். இவைகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று நாளாகிறது” என்று கூறுகையில் (வ. 21) அவரது குரலில் பெரும் வருத்தம் நிறைந்திருக்க வேண்டும். நீங்களும் நானும் “மூன்று நாள்” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தும்போது, இயேசு “மூன்றாம் நாளில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்” என்ற அவரது வாக்குத்தத்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றோம் (மத். 17:23). கிலேயோப்பாவோ, “கணிசமான காலம் கடந்துள்ளது - நாங்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டோம்!” என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்தினார்.

இயேசு, “தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதற்குப் புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்களே! கிறிஸ்து இவ்விதமாகப் பாடுபடவும், தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா?” என்று பதில் அளித்தார் (லூக். 24:25, 26). சிலுவை என்பது தேவனுடைய திட்டத்தில் அத்தியாவசியமான பாகமாயிருந்தது என்பதை - அதாவது, கிறிஸ்துவின் மரணம் தேவனுடைய நோக்கங்களை ஒன்றுமற்றதாக்காமல், உண்மையில் அவற்றை நிலைநாட்டிற்று என்பதை - அவர்கள் புரிந்து கொள்வது அவசியமாயிருந்தது.

“மோசே முதலிய சகல தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதின வேத வாக்கியங்களைல்லாவற்றிலும் தம்மைக்குறித்துச் சொல்லியவைகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார்” (வ. 27). அவர், கிலேயோப்பாவையும் அவரது துணையாளியையும், பழைய ஏற்பாட்டின் முறையான ஒரு படிப்பிற்கு எடுத்துச் சென்றார். அவர் அநேகமாக, மேசியாவை முன்னெதிர் நோக்கியிருந்த முந்நாறுக்கும் அதிகமான தீர்க்கதரிசனங்களில் அநேகத்தைச் சட்டிக்காண்பித்திருக்கலாம். பிற்பாடு அவ்விருவரும், “வழியிலே அவர் [அவர்களுடனே] பேசி, வேதவாக்கியங்களை [அவர்களுக்கு] விளக்கக் காட்டினபொழுது” அவர்களுடைய இருதயம் அவர்களுக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரிந்ததாகக் கூறினார் (வ. 32).

அவர்கள் எம்மாவு கிராமத்தை அடைந்தபோது, ஏறக்குறைய இருட்டியிருந்தது (வ. 29). கிலேயோப்பாவும் அவரது துணையாளியும், தங்களுடன் தங்கும்படி இயேசுவை அழைத்தனர் (வ. 28, 29). அவர்கள் உண்பதற்கு அமர்ந்தபோது, கிறிஸ்து உணவுக்கு நன்றி செலுத்தினார் (வ. 30). அவர் அதைச் செய்கையில், “அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரை அறிந்தார்கள்” (வ. 31அ). அவரை அறிவதில் இருந்து<sup>36</sup> அவர்களைத் தடை செய்தது எதுவாயிருந்த போதிலும் அது நீக்கப்பட்டது. பிற்பாடு அவர்கள் “அவர் அப்பத்தைப் பிட்கையில் தாங்கள் அவரை அறிந்துகொண்டதை” சட்டிக்காண்பித்தனர் (வ. 35ஆ). ஒருவேளை, ஜெபித்தலில் இயேசுவின் தனிச்சிறந்த வழிமுறையானது அவர்களின் நினைவிற்கு மெதுவாக வந்திருந்திருக்கலாம். இப்போது அவர்கள் அவரை உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர் என்று அடையாளம் கண்டுகொண்டனர்! இருப்பினும், அவர்கள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கையிலேயே, “அவர் அவர்களுக்கு மறைந்துபோனார்” (வ. 31ஆ)!

அது மிகவும் தாமதமான வேளையாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள்

“வழியில் நடந்தவைகளை” (வ. 35) “பதினொருவர்<sup>37</sup> மற்றும் அவர் களோடிருந்தவர்களுக்கு” (வ. 33; மாற். 16:13அ-வைக் காணவும்) அறிவிப் பதற்காக எருசலேமுக்கு விரைவாகப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் அங்கு வந்துசேர்ந்தபோது, ஒரு துடிப்பான உரையாடல் அங்கே வளர்ந்தது. சிலர், “கர்த்தர் மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுந்து சீமோனுக்குத் தரிசனமானார்” என்று கூறினர் (லூக். 24:34), ஆனால் மற்றவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களாய் இருந்தனர். கிலெயோப்பாவும் அவரது துணையாளியும் தங்கள் வரலாற்றை எடுத்துரைத்தபோது, “அவர்களையும் அவர்கள் நம்பவில்லை” (மாற். 16:13).<sup>38</sup> கர்த்தருடைய சீஷர்கள் தங்கள் விசுவாசத்துடன் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டிருந்தனர் (மாற். 16:14).<sup>39</sup>

### முடிவுரை

இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்ப்பிக்கப்படுவார் என்று அப்போஸ் தலர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகியிருக்க வேண்டும், மற்றும் அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு அதை நம்பி இணங்குவதற்கு அவர்கள் கடினமான வேளையைக் கொண்டிருந்தனர். “இருந்தபோதிலும் இவர்கள் தான் உயிர்த்தெழுதல் என்ற கதையைக் கண்டுபிடித்தார்கள் என்று யூதர்கள் குற்றம்சாட்டிய மனிதர்களாய் இருந்தனர்!”<sup>40</sup> தாமஸ் குன்ட்ரீ அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்:

வெறுமையான கல்லறையைப் பற்றிய வார்த்தையைப் பெற்ற பின்புகூட, இயேசுவைப் பின்பற்றியவர்களிடத்தில் இருந்த துக்கமும் மனத்தளர்ச்சியும், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி அவர்கள் கதை கட்டினர் என்ற குற்றச்சாட்டு எவ்வளவு மதியீனமானது என்பதைக் காண்பிக்கிறது. அவர்களின் மனநிலையானது அப்படிப் பட்டவைகளைச் செய்வதற்கு நேரெதிரான நிலையில் இருந்தது.<sup>41</sup>

“உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தருக்கு, தாம் மீண்டும் உயிரோடிருப்பதாகத் தமது சொந்த சீஷர்களை நம்பி இணங்க வைத்தல் என்பதே முதல் மாபெரும் பணிப் பொறுப்பாக இருந்தது.”<sup>42</sup> நமது அடுத்த பாடத்தில், இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்கு அவர்கள் குழுவாகக் கூடியிருந்த வேளை களில் கொடுத்த பல தரிசனங்களையும் - கடைசியில் அவர்களின் விசுவாசப் போராட்டத்தை அவர் தீர்த்து வைத்ததையும் - காண்போம்.

### குறிப்புகள்

<sup>1</sup>ஒரு வகுப்பில் உள்ள மாணவர்கள் தேவனிடத்திலிருந்து வந்துள்ள எந்த வாக்குத்தத்தத்துடன் போராடிக் கொண்டுள்ளனரா என்று அவர்களைக் கேட்பதென்பது இந்தப் பாடத்தைத் தொடங்கும் ஒரு வழிமுறையாக இருக்கும். <sup>2</sup>இது இரு பகுதிப் பாடத்தின் இரண்டாம் பகுதியாக உள்ளது. <sup>3</sup>யோவான் 20:1, மரியான் “... காலையில் அதிக இருட்டோடே ... கல்லறையினிடத்திற்கு வந்து”

என்றும், மாற்கு 16:2, பெண்கள், “... அதிகாலையில் சூரியன் உதயமாகின்றபோது கல்லறையினிடத்தில் வந்து” என்றும் கூறுகிறபடியால், மரியாள் மற்ற பெண்களுக்கு முன்னதாக ஓடி கல்லறையினிடத்திற்கு சென்று சேர்ந்தாள் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். மற்றவர்கள், “இன்னும் இருட்டாயிருந்தபோதே” பெண்கள் கல்லறைக்குச் செல்லத் தொடங்கி “சூரியன் உதயமானதற்கு” சற்றுப் பின்பு அங்கு சென்று சேர்ந்தனர் என்று நினைக்கின்றனர். இந்த விவரம் முக்கியமற்றதாக உள்ளது. <sup>4</sup>மீண்டும் ஒருமுறை, யோவான் “இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த மற்றச் சீஷன்” என்று தம்மையே குறிப்பிட்டார் என்று நாம் யூகிக்கின்றோம். அவ்விரு மனிதர்களும் கல்லறைக்குச் செல்லும் வழியில் மகதலேனா மரியாள் அவர்களைச் சந்தித்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது - ஆனாலும் இது பெரும்பாலும் நடந்திருக்காது. அவள் அநேகமாக, பேதுருவும் யோவானும் எருசலேமில் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு அல்லது இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கலாம் (யோவா. 20:10ஐக் காணவும்). விஷயம் இதுவாக இருந்ததென்றால், மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில் பேதுரு இருந்திருக்க மாட்டார் (லூக். 24:12ஐக் காணவும்). பேதுரு இயேசுவை மறுதலித்த பின்பு, அநேகமாக மற்ற அப்போஸ்தலர்களைச் சந்திக்க ஆயத்தமாய் இருந்திருக்க மாட்டார். <sup>5</sup>பெண்களுக்குத் தரிசனமாகியிருந்து பின்பு மரியாளுக்குத் தரிசனமான தூதன் எங்கிருந்தான்? நாம் கூறமுடியாது. ஒருவேளை தேவன், பெண்களிடம் கையாண்ட வழிமுறையிலிருந்து மாறுபட்ட ஒன்றை அப்போஸ்தலர்களிடம் கையாண்டிருக்கலாம். <sup>6</sup>இப்புத்தகத்தில் காணப்படும் “இயேசுவின் உயிர்த்தெழுந்த உடல்” என்ற துணைப்பாடத்தையும் காணவும். <sup>7</sup>Peter Marshall, *Mr. Jones, Meet the Master* (New York: Fleming H. Revell Co., 1950), 110. <sup>8</sup>அந்த நாளின் பிற்பகுதியில், பேதுருவும் யோவானும் தாங்கள் கண்டிருந்த மற்ற சீஷர்களிடத்தில் அதைத் தெரிவித்திருக்கலாம் (லூக். 24:24ஐக் காணவும்). <sup>9</sup>அப்போஸ்தலர்கள் இயேசு உயிர்த்தெழுந்ததை முதலில் நம்பினார்கள், பிற்பாடு அவர்கள், இயேசு தாம் மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்ததாகக் கூறியபோது எதை அர்த்தப்படுத்திற்று என்று புரிந்துகொண்டார்கள் என்று சில எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். *எதிர்பார்ப்பு* என்பது அப்போஸ்தலர்கள் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைத் தாங்கள் கண்டதாகக் கற்பனை செய்துகொள்ளக் காரணமாயிருந்ததில்லை என்று இந்த எழுத்தாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். <sup>10</sup>பேதுருவும் யோவானும் பிற்பாடு பார்த்த அதே கல்லறைத் துணிகளை அவளும் பார்த்தாள் என்பது உறுதி, ஆனால் அவள் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணராதிருந்திருக்க வேண்டும்.

<sup>11</sup>J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 743. <sup>12</sup>“இயேசுவின் உயிர்த்தெழுந்த உடல்” என்ற துணைப்பாடத்தைக் காணவும். <sup>13</sup>அவள் அவரைச் சற்றே பார்த்துப் பின்பு வேறுபக்கம் கண்ணாக்கினாள் என்று வசனம் 16 மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. <sup>14</sup>அரிமத்தியாலூர் யோசேப்பு ஒரு செல்வந்தராயிருந்தபடியால், வேலைக்காரர்களைக் கொண்டிருப்பார், இவர்களில் ஒருவர் யோசேப்பின் கல்லறை இருந்த தோட்டத்தைக் கவனித்துக் கொண்டு இருந்திருக்கலாம். <sup>15</sup>KJVயில் “Touch me not” என்றுள்ளது, ஆனால் “[கிரேக்க] வினைச்சொல்லின் காலக்குறிப்பும் தொழிற்பெயர் விசுவயும், இப்போது செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததைச் செய்யாது விட்டொழித்தல் என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது” (Robert Duncan Culver, *The Life of Christ* [Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1976], 270). <sup>16</sup>அவரது மரணத்தில் அவர் பாதாள உலகத்திற்கு (அப். 2:31), “பரதீசுக்கு” (லூக். 23:43) சென்றார். அவர் இன்னமும் பரலோகத்திற்குச் சென்றிருக்கவில்லை, “ரோமச் சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்” என்ற பாடத்தில் உள்ள குறிப்பு எண் 20ஐக் காணவும். <sup>17</sup>இயேசு தம்மைத் தொடுவதற்கு மற்றவர்களை

அனுமதித்திருந்தபடியால் (மத். 28:9; லூக். 24:39; யோவா. 20:27) “Touch me not” என்ற KJVயின் வார்த்தை அமைப்பானது, சில முரண்பாடுகளை உண்டாக்கியுள்ளது. மரியாளுக்கு இயேசுவின் புத்திமதியானது, அவள் அவரைத் தளரவிட விரும்பவில்லை என்ற உண்மைக்குச் சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது என்பதே ஏற்புடையதாக உள்ளது. <sup>18</sup>இயேசு இவ்விடத்தில் தமது அப்போஸ்தலர்களைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாகத் தமது சரீரப்பிரகாரமான சகோதர்களைக் குறிப்பிட்டார் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். இருப்பினும் அவர் அப்போஸ்தலர்களையே அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதை மரியாள் புரிந்துகொண்டாள்; அவர்களிடத்திற்கே அவள் சென்றாள் (யோவா. 20:18). மெக்கார்வீ அவர்கள், “இது கர்த்தருடைய சீஷர்களுக்கு அவர் ‘சகோதரர்கள்’ என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்திய முதல் முறையாக இருந்தது” என்று எழுதினார் (McGarvey and Pendleton, 745). எபிரெயர் 2:11ஐக் காணவும். <sup>19</sup>இயேசு, “நமது பிதா” என்றோ அல்லது “நமது தேவன்” என்றோ கூறவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். அவர் பிதாவாகிய தேவனுடன், அப்போஸ்தலர்கள் கொண்டிருந்ததில் இருந்து மாறுபட்ட ஒரு உறவில் நிலைத்திருந்தார். <sup>20</sup>லூக்கா 24:10ல், மரியாள் மற்றும் பிற பெண்களின் அறிவித்தலை லூக்கா இணைத்திருந்தார் என்பது உறுதி.

<sup>21</sup>பெண்களுக்குத் தூதன் கூறியிருந்தவற்றை, சீஷர்களுக்குக் கூறும்படி அவர்களைக் காண்பதற்குச் சென்று கொண்டிருந்த வேளையில், அவர்களுக்கு [பெண்களுக்கு] இயேசு தரிசனமானார் என்று மத்தேயு சவிசேஷ விவரத்திலிருந்து காணப்படுகிறது (மத். 28:5-10). இருப்பினும், அவர்கள் சீஷர்களிடத்திற்கு வந்தது பற்றி கிலெயோப்பா அறிவிக்கையில், பெண்கள் தூதர்களைக் கண்டிருந்ததை மாத்திரமே அவர் குறிப்பிட்டார் (லூக். 24:22, 23), அவர்கள் கர்த்தரைக் கண்டனர் என்று அவர் குறிப்பிடவில்லை. இது, சீஷர்கள் தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து பெண்கள் புறப்பட்டுச் சென்றபோது இயேசு அவர்களுக்குத் தரிசனமானார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கலாம். <sup>22</sup>சீஷர்களிடத்திற்குப் பெண்கள் இரண்டாம் முறை சென்றிருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது - இவ்வேளையில் அவர்கள் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைத் தாங்கள் உண்மையிலேயே கண்டிருந்தது பற்றிய அறிக்கையுடன் சென்றிருக்கலாம். <sup>23</sup>ஒருவேளை (பணிபற்றி கட்டளை பெற்று அதனால் பொறுப்பாளிகளாக இருந்திருக்கக் கூடிய) உயர் பதவில் இருந்த காவல் சேவகர்கள் பிரதான ஆசாரியர்களிடம் சென்று அறிவித்திருக்கலாம், அதே வேளையில் கீழ்ப்பதவியில் இருந்தவர்கள் தங்கள் குடியிருப்புக்குத் திரும்பியிருக்கலாம். <sup>24</sup>உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், “கல்லறை வெறுமையாயிருந்த உண்மையின் மீது அவர்கள் போடமுடிந்த உருட்டுப் புரட்டு என்ன?” என்று நாங்கள் கூறுவதுண்டு. <sup>25</sup>Robert L. Thomas, ed., and Stanley N. Gundry, assoc. ed., *A Harmony of the Gospels* (Chicago: Moody Press, 1978), 256. <sup>26</sup>McGarvey and Pendleton, 747. <sup>27</sup>Richard Rogers, *The Life of Christ and His Teaching* (Lubbock, Tex.: Sunset International Bible Institute External Studies Department, 1995), 104. <sup>28</sup>McGarvey and Pendleton, 747. The reference is to *Martyr Dialogue with Trypho*, 108. <sup>29</sup>Thomas and Gundry, 256. <sup>30</sup>David L. Roper, “Meet the Master, 2,” *Truth for Today* (September 1994): 50.

<sup>31</sup>John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 351. <sup>32</sup>இன்னொரு தரிசனமானது அந்த நாளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக உள்ளது: இயேசு கிலெயோப்பாவுக்கும் அவரது துணையாளிக்கும் தரிசனமான பின்பு உடனே பதினொருவருக்கும் முதன்முறையாகத் தந்த தரிசனம். ரோமர்களின் காலக்கணக்கைப் பயன்படுத்திய யோவான் சவிசேஷத்தின்படி, இந்தத் தரிசனமும் “முதல் நாளில்” தான் நடைபெற்றது (யோவா. 20:19). இதைப் பற்றி நான் அடுத்த பாடத்தில் அதிகம்

கூறுவேன்.<sup>33</sup> எம்மாவு கிராமம் இருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியமான இடம் ஒன்று, பக்கம் 70ல் காணப்படும் வரைபடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது - ஆனால் இதைப் பற்றி நாம் உறுதியாக எதுவும் கூற இயலவில்லை.<sup>34</sup> இது கிலெயோப்பாவின் மகனாக, அல்லது நண்பராக அல்லது மனைவியாகக்கூட இருந்திருக்கலாம். NASBயில், இயேசு இவர்களை “foolish men” என்று அழைக்கின்றார் (லூக். 24:25), ஆனால் மூல வசனத்தில் “foolish [ones]” என்றுதான் உள்ளது [தமிழில் இது “மந்த இருதயமுள்ளவர்களே” என்றுள்ளது].<sup>35</sup> இந்த வேளையில், அவர்களின் சிந்தையில், “இஸ்ரவேலை மீட்டிரட்சிப்பவர்” என்பது ரோமர்களின் அடக்குமுறையில் இருந்து நாட்டை மீட்குதல் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாகவே இருந்தது. இந்தத் தவறான புரிந்துகொள்ளுதல் இருப்பினும், கிலெயோப்பாவின் வார்த்தைகள், இயேசுவே எதிர்பார்க்கப்பட்ட மேசியாவாக இருந்தார் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன - அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதால் அந்த நம்பிக்கை தகர்ந்திருந்தது.<sup>36</sup> இந்தப் பாடத்தில் லூக்கா 24:16, 17பற்றிய முந்திய குறிப்புகளைக் காணவும்.<sup>37</sup> “பதினொருவர்” என்பது அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கும் பொதுவான சொற்றொடராக இருந்தது. இந்த வேளையில் தோமா அங்கிராதபடியால் (யோவா. 20:24), எஞ்சியிருந்த பதினொரு அப்போஸ்தலர்களில் யாவரும் அங்கு இருந்திருக்கவில்லை.<sup>38</sup> நிகழ்ச்சிகளை நான் மறுகட்டுமானம் செய்துள்ள செயலானது லூக்கா 24:34 மற்றும் மாற்கு 16:13, 14 ஆகிய வசனப் பகுதிகளை ஒப்புரவாக்கும் ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது.<sup>39</sup> அடுத்த பாடத்தில் நாம் காணப்போகிறபடி, இதற்குப் பின்பு உடனடியாக இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரிசனமானபோது, அவர் ஒரு ஆவி என்று அவர்கள் நினைத்தனர் (லூக். 24:37).<sup>40</sup> McGarvey and Pendleton, 742.

<sup>41</sup>Thomas and Gundry, 256. <sup>42</sup>H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 225.